

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1874-09-26)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1874-09-26)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 305. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030202.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn. Berlin, 26. September 1874.*

Kjære Excellence,

Det mig forelagte Spørgsmaal er ikke saa let at besvare; men jeg troer dog ikke at en længere Overveielse deraf vilde forandre den Mening jeg nu har derom, og jeg skal derfor herved strax udtale denne Mening.

Jeg for mit Vedkommende har ikke opgivet Haabet om en antagelig Ordning af det slesvigske Spørgsmaal, og det maaskee endog en mindelig Ordning. Men jeg kan ikke angive Nogetsomhelst om Tidspunktet derfor: der kan ligesaavel hengaae flere som faae Aar inden den bliver mulig, og da saaledes de samme Grunde som nu paa den ene Side tale for og paa den anden Side tale imod at nævne hiint Haab, efter al Sandsynlighed ogsaa ville gjøre sig gjældende til næste Aar, og maaskee i flere paafølgende Aar, saa forekommer det foreliggende Spørgsmaal mig ganske at falde sammen med det andet Spørgsmaal, om den omhandlede Passus indtil s. 306 Videre skal, eller ikke skal, være en staaende Phrase i de danske Throntaler; og da jeg er fuldkommen enig i at en saadan stadig gjentaget Phrase efterhaanden bliver til en Trivialitet, er det ogsaa min Mening, at det vil være bedst at opgive den.

20

Det eneste Hensyn som for mig vilde være afgjørende til at beholde den, er Hensynet til de dansksindede Slesvigerne; men jeg kan ikke bedømme hvormegen Betydning, der tilkommer dette Hensyn: jeg kan ikke see, om Virkningen paa Slesvigerne af at det tidligere udtalte Haab ikke gjentages, vil være af den Art, at man af Hensyn dertil nu skulde slaae det fast som Regel, at omtale Haabet om Nordslesvig i alle Throntaler. Det forekommer mig nemlig, at dette vil skee, dersom det nu besluttes at beholde den omhandlede Passus; thi naar man vil være consequent, maa man da beslutte det Samme næste Aar, og saa fremdeles saalænge Spørgsmaalet foreligger under samme Vilkaar.

Betragter jeg Sagen, saaledes som jeg troer den vil stille sig i Udlandets Øine, finder jeg ingen Betænkelighed ved at undlade at berøre det slesvigske Spørgsmaal i Throntalen. De udenlandske Blade ville, forsaavidt de ikke finde andet Stof, bringe alle Slags Commentarer og Gisninger tiltorvs; men den preussiske Regjering vil ikke lade sig vildlede derved, og hvad det øvrige Udland angaaer, troer jeg ikke, at vi i dets Øine, det vil sige i dets Cabinetters Øine, ville faae Udseende af at have tabt Modet. Disse Cabinetter sidde for Tiden alle meer eller mindre tilbagetrukne i deres Skal, og hvorfor skulde de da, naar vi engang følge deres Exempel, troe at vi have andre Grunde dertil end de?

Jeg er meget langt fra at frakjende de for den modsatte Mening anførte Grunde deres Betydning. Jeg har jo ogsaa indrømmet at der maaskee tilkommer Hensynet til Slesvigerne en afgjørende Betydning; men afseet fra dette Hensyn, er det for mig det Afgjørende, at naar Udtalelsen om Nordslesvig ikke skal være en stadig gjentaget og altsaa ba s. 307 nal Phrase i alle Throntaler, saa maa den dog engang opgives, og dette finder jeg da at man ligesaa godt maa gjøre først som sidst, ikke at tale om at det dog er bedre at gjøre dette medens der kan siges endnu i Virkeligheden at være et Haab tilstede, end naar og fordi der intet Haab meer kan udtales.

Min Tilbagereise til Berlin gik ganske efter Ønske, og efter min Tilbagekomst har jeg meer end eengang med Glæde tænkt tilbage paa al den Velvillie Deres Excellence viiste mig under mit Ophold i Kbhvn.

G Quaade.

Oreby.